

så att vid de lägenheter vid statens jernvägsstationer, som uthyras till enskilda personer vare sig för servering åt resande eller eljest, måtte från och med nästa år eller så snart ske kan den anordning vidtagas, att dessa statens lägenheter uthyras för hvarje gång för en tid af högst trenne år och sålunda, att dessa arrenden offentligen kungöras, på det allmänheten må blifva i tillfälle att anbud afgifva, dervid godkänd borgen skall aflemnas för arrendevilkorens riktiga fullgörande.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1887.

C. G. Anderson.

N:o 112.

Af herr **A. Bokström**, om ändrad lydelse af §§ 22 och 41 i kongl. förordningen angående vilkoren för försäljning af bränvin m. m. den 29 maj 1885.

I gällande kongl. förordning angående vilkoren för försäljning af bränvin m. m. är stadgadt, att årsafgift för rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin skall, vid angifven påföljd i händelse af underlåtenhet, för hvarje halfår förskottsvis erläggas och inbetalas till vederbörande uppbördsman, men deremot saknas i nämnda förordning hvarje bestämmelse om tiden, då nettovinst på rörelsen, som bolag

i stad enligt § 18 skall afstå, bör af sådant bolag levereras och då vederbörande landsting, hushållningssällskap och kommuner hafva att emotse dem tillkommande andelar i så väl bolagsvinster som försäljningsafgifter.

Denna brist i gällande stadganden hade under nästlidna år till påföljd, att till statskontoret aflemnade andelar i årsafgifter för försäljningsåret 1885—1886 och hvilka vederbörande rättighetsinnehafvare förskottsvis inbetalt före den 1 oktober 1885 för försäljningsrättighet i stad och före den 1 november samma år för försäljningsrättighet å landet, först i slutet af september månad 1886 kommo vederbörande Konungens befallningshafvande till handa, för att af dem på vederbörande landsting, hushållningssällskap och landtkommuner fördelas. När dessa vederbörande skola komma i åtnjutande af dem tillkommande andelar i bränvinsbolagens nettovinster för försäljningsåret 1885—1886, och hvilket är beroende så väl af de särskilda bolagsstyrelsernas uppfattning om rätta tidpunkten för dessa vinsters aflemnande till myndigheterna som äfven myndigheternas uppfattning om rätta tidpunkten för vinsternas fördelning, kan endast framtiden utvisa.

Då det emellertid för vederbörande landsting, hushållningssällskap och landtkommuner, till hvars behofs fyllande dem tillslagna andelar i förberörda afgifter och vinster äro afsedda, är af vigt, att dessa medel så fort lämpligen ske kan varda dem tillhandahållna, så tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del ville besluta följande förändrade lydelse af nedannämnda delar af kongl. förordningen den 29 maj 1885 angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituosa drycker.

§ 22.

2. De andelar af i nästföregående mom. omfördälda medel, som tillfalla landsting och hushållningssällskap insättas i vederbörande landskontor, *för att vederbörande så fort ske kan tillhandahållas.* De andelar åter, som ingå till statskontoret, skola genom dettas försorg *inom den 1 derpå följande juni* fördelas på rikets samtliga landstingsområden efter folkmängd-

den, med iakttagande af att folkmängden för hvarje landstingsområde, inom hvilket ligger stad, som ej deltagar i landsting, minskas med samma stads folkmängd. Af det belopp, som efter denna fördelning tillfaller hvarje landstingsområde, eger landstinget och vederbörande hushållningssällskap att uppbära hvardera en fjerdedel samt landsbygdskommunerna hälften. Fördelningen emellan dessa senare sker likaledes efter folkmängden. *Nettovinst på rörelse, som bolag enligt § 18 skall afstå, bör senast den 1 maj efter försäljningsårets slut vara till vederbörande levererad.*

§ 41.

3. Underlåter bolag, som enligt § 18 skall afstå å sin rörelse uppkommen nettovinst, att inom föreskrifven tid denna vinst vederbörligen leverera, varde densamma genast utmätt.

Om remiss anhålles till bevillningsutskottet, som benäget torde i detta förslags redaktion göra de ändringar, som kunna anses för ändamålets vinnande erforderliga.

Stockholm den 26 januari 1887.

Aug. Bokström.
